

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខ មុកមួយ

តាមរង្វាស់

Jeff Pippenger

2023-12-16

យើងកំពុងសិក្សាតាមរយៈអសោយ ជំពូក ២៧

ព្រោះជំពូកនេះបង្កើតបរិបទសម្រាប់ជំពូកបន្ទាប់ៗនៃអសោយ។

ជំពូកបន្ទាប់ៗទាំងនោះកំណត់ថា ភូលៀងចុងក្រោយគឺជាវិធីសាស្ត្រត្រូវគ្រប់គ្រង។

វិធីសាស្ត្រនោះ នៅពេលត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងអនុវត្ត

នឹងបង្កើតបុព្វហេតុសារពើពន្ធដែលបង្កើនទទួលយក

នោះនឹងបង្កើតបទពិសោធន៍ដល់សុខុមាលភាព។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

បទចម្លើយដល់ស្រ្តីច្បាប់ទៅកាន់បុរាណវិទ្យាស្ថានស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមុនរបស់ព្រះ

គឺបុរាណវិទ្យាស្ថានស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពមុនរបស់ព្រះ

ពួកគេកំពុងត្រូវបានរំលងឲ្យផ្ទុកទៅជាបុរាណវិទ្យាស្ថានរបស់ព្រះ ពីព្រោះពួកគេមិនមានបង្កើត
ផលផលដែលព្រះមានបំណងឲ្យចម្លើយទំព័រហាយដូរបស់ទ្រង់បង្កើតឡើយ។

បទចម្លើយនោះត្រូវបានផ្ទុកក្នុងចំណោមនូវសេចក្តីសង្ស័យ

ដល់គំណាងដោយចម្លើយទំព័រហាយដូរបស់ព្រះមានដាច់ខាត

ហើយក៏ដោយការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះថ្មីនៃការដំបូងនៃឆ្នាំ ១៨៦៣ ផងដែរ។

ពួកគេបានក្លាយជា ឡៅឌីស នៅឆ្នាំ ១៨៥៦ ហើយអស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ឬ

«ប្រាំពីរដង» ឬ ពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃ ព្រះមានស្រីរកការចូល

ប៉ុន្តែពួកគេបានបិទទ្វារបុរាណវិទ្យានិងទ្រង់នៅឆ្នាំ ១៨៦៣។

ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ មក ពួកគេកំពុងត្រូវបានចងជាហាចៗ

ជាមុនសិន មុននឹងត្រូវបានព្រះអង្គខ្ចីដាក់ចេញពីមាត់ទាំងស្រុង

នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យមកដល់។ សារដល់ស្រ្តីច្បាប់ទៅកាន់សាសនាអាដរនេទីស្ត

ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ គឺជាសារឡៅឌីស

ដល់ជាសារអំពីចម្លើយទំព័រហាយដូ ហើយមានថ្មីដំបូងនៅក្នុងនោះ

ដល់បំបាក់អស់អនុកណ្តាដោយដល់បដិសេធមិន “យើង” និង “ភូលក់”

ថ្មីមានតម្លៃនៃនោះ។ សេចក្តីសន្យាដល់ពួកឡៅឌីស ក្នុងបទគម្ពីររបស់អសោយ គឺថា

អាដរនេទីស្តណាមុនាក់ក៏ដោយ ដល់ផ្ទៃស្រីស្រីទទួលយកការព្រមានចុងក្រោយនេះ

នៅតម្រានពេលវេលា “ចាប់យក” “កម្លាំង” របស់ព្រះគ្រីស្ទ “ដើម្បីឲ្យ” ពួកគេ

“អាចផ្ទេរនូវភាពជាមួយ” ព្រះគ្រីស្ទ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទនៅតែស្រព្វព្រះទ័យ

“ផ្ទេរនូវភាពជាមួយ” ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលសម្រែកនៅអធ្យាត្រ

មុនពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

នោះឱកាសនោះនឹងបញ្ចប់ជារៀងរហូត។

នៅក្នុងរយៈពេលដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

ព្រះមានសន្យាថា នឹងផ្ទេរឲ្យអស់អនុកដល់ «កាលពីមុនមិនមែនជាបុរាណវិទ្យាមួយ»

«ដូចឫសមួយពីដីស្នូត» ឲ្យ «ចាក់ឫស» «រីកផុត» និងបញ្ចប់ពួកនុលក

ហើយបំពេញផ្ទៃលើកិច្ចដោយផល។ អ្វីដែលបណ្តាលឲ្យឫសរបស់យេស៊ូវរីកផុត

និងបញ្ចេញកន្ទុក គឺគុណ្យៀងចុងក្រោយ ដុបិតឫសដៃត្បូររីកផុក
និងបញ្ចេញកន្ទុកនោះ តាមពាក្យទំនាយ
ត្បូរមានកំណត់ឲ្យដឹងសព្វញ្ញាដៃត្បូរលើកឡើង
ហើយទង់សព្វញ្ញានោះគឺជាឫសរបស់យសេ។

ហើយនោះចុងនៃនោះ នឹងមានឫសរបស់យសេ
ដៃនឹងឈរជាទង់សព្វញ្ញាសម្រាប់បុរាណនាទាំងឡាយ; សាសន៍ដទៃនឹងស្រងៃរកទៅឯទៀង;
ហើយទិសមុខរបស់ទៀងនឹងពោរពេញដោយសិរីរុងរឿង។ អសោយ 11:10។

គុណ្យៀងចុងក្រោយមានផ្លូវឲ្យឫសរបស់យសេផ្សេករីក
និងបង្កកើតកន្ទុកចាប់ផ្តើមនោះចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ហើយនោះពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យដៃនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ
ឫសនោះនឹងបំពេញនៃដីទាំងមូលដោយផុល។ ចាប់ផ្តើមអាទិត្យនោះក្នុងអសោយ
ជំពូក ២៧ គឺជាបុរាណសាស្ត្រវិវត្តន៍ដៃត្បូរមានកំណត់ដឹងនៃក្នុងជំពូក ១ ដល់ ៣
នៃសៀវភៅដានីយ៍លើ។ គុណ្យៀងចុងក្រោយមានចាប់ផ្តើមផុលកំដៅដំណាក់
នៃពេលដៃបណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយមានខឹងសម្បុរ នោះចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ជាមួយនឹងការបញ្ចេញ
ហើយបន្តទៀតមកក៏ការទប់ស្កាត់គុណ្យៀងនៃសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី។

«ការចាប់ផ្តើមនៃត្បូរនោះ» ដៃមានរំលឹកនោះទីនេះ មិនសំខាន់ទៅលើពេលដៃ
លក្ខណៈកាច់ទាំងឡាយនឹងចាប់ផ្តើមត្បូរមានចាក់បង្កបញ្ចេញនោះទេ
ប៉ុន្តែសំខាន់ទៅលើរយៈពេលខ្លីមួយ មុនពេលដៃត្បូរមានចាក់បង្កបញ្ចេញ
ខណៈដៃព្រះគ្រីស្ទកំពុងស្ថិតនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ។ នៅពេលនោះ
ខណៈដៃកើតចេញនៃចេតនាដ៏សង្គត្តិក្នុងកំពុងកើតបែបបញ្ចប់
វិបត្តិនឹងកំពុងមកលើដៃនៃដី ហើយបុរាណជាតិនានានឹងខឹងសម្បុរ
ប៉ុន្តែត្បូរមានទប់ឃាត់ទុក ដើម្បីកុំឲ្យរាងដៃដល់កើតចេញរបស់ទេវតាទីបី។
នៅពេលនោះ «គុណ្យៀងចុងក្រោយ»
ឬការស្រស់ស្អាតដៃមកពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងមកដល់
ដើម្បីបុរាណអំណាចដល់សំឡេងខ្ពស់របស់ទេវតាទីបី
ហើយរៀបចំពួកបរិសុទ្ធឲ្យអាចឈរមាំមួនបាន
ក្នុងអំឡុងពេលដៃគុណ្យៀងចុងក្រោយទាំងបុរាណនឹងត្បូរមានចាក់បង្កបញ្ចេញ។
Early Writings, 85.

នៅក្នុងអត្ថបទនោះ អ្នកស្ទើរ រីក កំពុងបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ថា មានរយៈពេលខ្លីមួយ
ដៃការសង្គត្តិក្នុងនោះនៃតែប៉ុណ្ណោះ «គុណ្យៀង» ដៃនាងកំពុងនិយាយដល់
គឺខុសបុលកែពីគុណ្យៀងដ៏ធំ
ដៃចាប់ផ្តើមនោះពេលដៃពេលសាកលបង្កត្បូរមានបិទទាំងស្រុង។
នៅក្នុងសាសនាអាដុល្លែន គហោវិញ្ញាណគឺត្បូរថា «គុណ្យៀងក្នុង»
ដោយទាក់ទងនឹងគុណ្យៀងដ៏ធំ ដៃចាប់ផ្តើមនោះពេលមើលក្រណាត់
«គុណ្យៀងក្នុង» កំណត់ឲ្យរយៈពេលដៃការបំផុសជាតិចាប់ផ្តើមឡើងនៃពេលចាប់
ផ្តើមអាទិត្យដៃនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ ហើយបន្តត្បូរមានដល់ពេលសាកលបង្កត្បូរមានបិទ។
ក្នុងបុរាណសាស្ត្រចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ រហូតដល់ចាប់ផ្តើមអាទិត្យ
ការជម្រុះ និងការជំនុំជម្រុះចុងក្រោយរបស់អាដុល្លែនទីសម័យ
ត្បូរមានបង្កាញជាប្រការបណ្តាថា កើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃ «ការបុរាណ»

នក្បែររៀងក្បែររោយ។ នោះគឺជារយៈពេលដែលក្បែររៀងក្បែររោយ ដលើកជា
«ការសរសេរស្វាយឡើងវិញ» ផងដែរ ចាប់ផ្តើមជា «ការប្រោះ»
ប៉ុន្តែបន្តការរួមគ្នាដល់ការចាក់បង្ហូរយ៉ាងពេញលេញនៃពេលវេលាបង្កប់ផងអាទិត្យ។
ក្នុងរយៈពេលនោះ ដលើកចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដែលអីស្លាមនៃទេវតាទីបី
ផ្ទុកឱ្យប្រជាជាតិទាំងឡាយខឹងសម្បោល ក្បែររៀងក្បែររោយចាប់ផ្តើមផ្តល់
ហើយមានអនុក្ខន្ធទទួលស្គាល់ក្បែររៀងក្បែររោយ ហើយទទួលយកវា
ហើយមានអនុក្ខន្ធមិនទទួលស្គាល់ក្បែររៀងក្បែររោយ។
មានអនុក្ខន្ធទទួលស្គាល់ថាមានអ្វីមួយកំពុងកើតឡើង
ប៉ុន្តែក្រុមមេនយល់ថាវាជាអ្វីទេ ហើយតាំងខ្លួនប្រឆាំងនឹងវា។

«មនុស្សជាច្រើនមានខកខានក្នុងការទទួលក្បែររៀងមុនជាខ្ពស់។ ពួកគេមិនមានទទួល
អស់ទាំងពុទ្ធពរទាំងឡាយដែលពុទ្ធបានផ្តាច់ផ្តាច់សម្រាប់ពួកគេដូចនេះទេ។
ពួកគេរំពឹងថា ការខ្វះខាតនោះនឹងត្រូវបានបំពេញដោយក្បែររៀងក្បែររោយ។
នៃពេលដែលពុទ្ធគណ្ឌដ៏បរិបូណ៌បំផុតនឹងត្រូវបានប្រទានមក
ពួកគេមានបំណងបើកចិត្តរបស់ខ្លួនដើម្បីទទួលយកវា។
ពួកគេកំពុងផ្ទុកកំហុសដ៏គួរឱ្យខ្មាច់មួយ។
កិច្ចការដែលពុទ្ធបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងចិត្តមនុស្ស ដោយប្រទានពន្លឺ
និងចំណេះដឹងរបស់ខ្លួន ត្រូវបានប្រទានទៅមុខជានិច្ច។
មនុស្សមន្តោកៗត្រូវបានដឹងថាសំពះសេចក្តីចាំបាច់របស់ខ្លួនផ្ទាល់។
ចិត្តត្រូវតែត្រូវបានបំបាត់ចេញពីសេចក្តីសង្វេគម្បែរយ៉ាង
ហើយត្រូវបានសម្របសម្រួលការគង់នៅរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណ។ គឺដោយការសារភាព
និងការលះបង់ហាប ដោយការអធិស្ឋានយ៉ាងទទួល
និងការញែកខ្លួនរបស់ពួកគេចំពោះពុទ្ធៈ ដល់ពួកសិស្សដំបូងបានរៀបចំខ្លួនសម្រាប់
ការចាក់បង្ហូរពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងប្រាសាទទី៥០។ កិច្ចការដូចគ្នានេះ
ប៉ុន្តែក្រុមមនុស្សមិនដឹងថា ត្រូវបានផ្ទុកនៃពេលវេលា។ នៃពេលវេលា
គ្មានការមនុស្សគ្មានតែត្រូវស្វែងរកសេចក្តីប្រទានពរ
ហើយរង់ចាំពុទ្ធអម្បាលឱ្យបំពេញកិច្ចការទាក់ទងនឹងខ្លួនឱ្យបានគ្រប់លក្ខខណ្ឌ។
គឺពុទ្ធដែលបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការនោះ ហើយខ្លួននឹងបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ខ្លួន
ដោយផ្ទុកឱ្យមនុស្សមានពេញលេញនៃក្នុងពុទ្ធវេយ្យស្មើគ្នា។ ប៉ុន្តែមិនត្រូវមានការ
រាជសេប្តហែលចំពោះពុទ្ធគណ្ឌដែលត្រូវបានគំរាមដោយក្បែររៀងមុនឡើយ។
មានតែអនុក្ខន្ធដែលកំពុងរស់នៅស្របតាមពន្លឺដែលពួកគេមានប៉ុណ្ណោះ
នឹងទទួលបានពន្លឺកាន់តែច្រើន។ លុះត្រាតែយើងកំពុងរីកចម្រើនជារៀងរាល់ថ្ងៃក្នុង
ការសម្របសម្រួលនូវគុណធម៌គ្រប់គ្រាន់ដល់កម្រិត នោះយើងនឹងមិនស្គាល់ការបង្ក
ពុទ្ធវេយ្យអង្គរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងក្បែររៀងក្បែររោយឡើយ។
វាអាចកំពុងផ្តល់មកលើចិត្តទាំងឡាយនៃជុំវិញយើងទាំងអស់
ប៉ុន្តែយើងនឹងមិនយល់ឃើញ ឬទទួលវាឡើយ»។ Testimonies to Ministers, 506, 507.

ក្បែររៀងក្បែររោយកំពុងផ្តល់ចុះឡើងនេះ ហើយមានអនុក្ខន្ធដែលទទួលស្គាល់វា
ដូចនេះហើយទទួលវា ហើយក៏មានអនុក្ខន្ធដែលមិនទទួលស្គាល់វា
ដូចនេះហើយមិនទទួលវា។ ក្បែររៀងក្បែររោយត្រូវបានទទួលស្គាល់
មុននឹងអាចទទួលបាន។ ក្បែររៀងក្បែររោយមិនមែនគ្មានតែជាបទពិសោធន៍ប៉ុណ្ណោះទេ
វាជាបទពិសោធន៍មួយដែលត្រូវបានបង្កកើតឡើងដោយសារមួយ
ប៉ុន្តែសារនោះអាចត្រូវបានទទួលបាន
លុះត្រាតែប្រើវិធីសាស្ត្រត្រឹមត្រូវក្នុងការបញ្ជាក់សារនោះ។

ទីបញ្ចប់នៃអ្វីៗទាំងអស់មានខិតជិតមកដល់ហើយ មិនគួរបំភ្លេចនឹងម្សិលមិនដល់ថាមពល
ដ៏ល្អកំពុងដកេលកំរប់របស់អ្នកទាំងឡាយដល់អះអាងថាសុគតសម្រេចក្នុងពិតទៅ
នោះសម្រេចក្នុងដីតដល់សម្រាប់គ្រប់នឹងពន្ធលើដល់លោកចង់ដឹងថាមក
នឹងគ្រប់សង្គមកាលណាដែលពួកយើងទាំងនេះ។
មិនមានសូម្បីតែស្រែម្ខាងនៃសេណាមួយសម្រាប់ភាពព្រងើយកន្ត្រៃរបស់ពួកគេ
ដល់ពួកគេអាចនាំមកបង្ហាញចំពោះពួកគេ
នោះចុងដៃជំនួញការរាប់គណនាចុងក្រោយនោះឡើយ។
នឹងមិនមានហេតុផលណាមួយសម្រាប់លើកមកថា ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនរស់នៅ
មិនដឹង
ហើយមិនផ្ទុះការនាំក្នុងពន្ធលើនៃសម្រេចក្នុងពិតដ៏បរិសុទ្ធជនព្រះបន្ទូលរបស់ពួកគេ
ហើយដោយរបៀបនោះ បង្ហាញដល់លោកិយដល់ដីតដោយអំពើហាប
តាមរយៈការប្រព្រឹត្ត ការអាណិតអាសូរ និងចិត្តកុល្យោក្យរបស់ពួកគេ ថា អំណាច
នឹងសម្រេចក្នុងពិតជាកំសត់ដៃនៃដំណឹងល្អ មិនអាចត្រូវបានបដិសេធឡើយ»។ Review and
Herald, July 21, 1896.

អសោយ ជំពូក ២៧

កំណត់អត្ថកថាព្រឹត្តិបត្របុរាណបុរាណគិតនៃការចាប់ផ្តើមនៃការចាក់បង្កាញព្រះភ័យចុងក្រោយ
នោះពេលដែលប្រសិនបើពន្ធលើដីសង្គត
ហើយបន្តការប្រកួតដល់ជនដ៏ពេញទៅដោយផលផុល។ ជំពូកនេះកំណត់ថា «ក្នុងឧទាហរណ៍មួយ
កាលណាដុះចេញមក ទ្រង់នឹងជជែកកែតម្រូវជាមួយវា»។
នោះពេលដែលព្រះភ័យចុងក្រោយកំពុងត្រូវបានរាស់ជា «ការប្រោះសុរោច» នោះ
បងស្តីវាយតម្លៃថា ព្រះភ័យចុងក្រោយ
«បុរាណដាក់កំពុងផលកម្មលើចិត្តទាំងឡាយនោះឱ្យឆ្ងាយពី
ប៉ុន្មានយើងនឹងមិនអាចសម្គាល់យើង ឬទទួលបានឡើយ»។

តាមរយៈការផ្ទុះផ្ទុះនេះ នាងបានសម្គាល់ឱ្យយើងដឹងថា
មានពួកជំនុំមួយដែលលាយបញ្ចូលគ្នាជាមួយអ្នកដទៃទទួលបានសុគត
និងអ្នកដទៃទៀតដែលមិនទទួលបានសុគត ការផ្តល់ចុះនៃភ័យចុងក្រោយ។ នៅក្នុងអត្ថបទមុន
នាងបានសម្គាល់ថា
នោះពេលដែលព្រះទ្រង់ចាក់បង្កាញភ័យចុងក្រោយដោយគ្មានកម្មវិធី
នោះវាជាសញ្ញាសម្គាល់ថា មិនមានការលាយបញ្ចូលគ្នាជាមួយព្រះហស្តចារិយបុរាណ
និងព្រះហស្តចារិយល្អដទៃទៀតឡើយ ដោយនាងបានចូលដៃថា
«នោះពេលដែលយើងមានការលះបង់ទាំងស្រុង ដោយអស់ពីចិត្ត
ទៅក្នុងការបម្រើព្រះគ្រីស្ទ ព្រះនឹងទទួលបានសុគតសម្រេចក្នុងពិតនោះ
ដោយការចាក់បង្កាញព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដោយគ្មានកម្មវិធី; ប៉ុន្តែ
ការនេះនឹងមិនកើតឡើងឡើយ
ខណៈដែលភាគច្រើននៃពួកជំនុំមិនមែនជាអ្នកប្រើការជាមួយព្រះទេ»។

ផុតកែវជាងនៃពួកជំនុំ ឬភាគច្រើននៃពួកជំនុំ ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុង ម៉ាថាយ ជំពូក
២៥ ថាជាព្រះហស្តចារិយល្អដទៃ ពីព្រោះតាមព្រះគម្ពីរ «មានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ
ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានគេត្រូវបានផ្តល់សេចក្តីជោគជ័យ»។ អ្នកបុរាណ និងអ្នកល្អដទៃ ត្រូវបានបំបែកចេញ
ពីគ្នាតាមការរៀបចំរបស់ព្រះនៅក្នុងវិបត្តិនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ
ដល់នាម្បាញបង្កើនអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។
ការបំបែកនេះបង្កើតជាបុរាណជនមួយ

ដដែលអាចទទួលបានការចាក់បង្ការពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណនៃកូនៗក្នុងចុងក្រោយ
ហើយក្នុងនាមជា «ជាតិសាសន៍ដដែលកើតក្នុងមួយថ្ងៃ»។ បន្ទាប់មក ឬសន្តិយសេ
នឹងត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា ហើយនឹងបំពេញពិភពលោកដោយផលផុល។

អសោយ ជំពូក ២៧ បញ្ចប់

នៅពេលក្នុងចុងក្រោយបានចាប់ផ្តើមត្រូវបានចាក់បង្ការ «ដោយខ្លួនគេ»
នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ «ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញ»។ «ដោយខ្លួនគេ
កាលណាដុះចេញ ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញ»។ ព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
បានក្លាយជាការតវ៉ាក្នុងមួយនៃកូនៗលោកិយ និងកូនៗព្រះវិហារ។ រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ
នេះ—ជាមុននៃការក្រោយមក—នៃតម្រូវការការជំទាស់ប្រឆាំងនឹងការកំណត់ថា
ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះជាកិច្ចការរបស់សាសនាស្ថាប័ន
ផ្ទុយពីទស្សនៈថាវាជាទម្រង់មួយនៃការប្រយោជន៍សកលនិយម។
ការតវ៉ាដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការមកដល់នៃការប្រកាសរបស់ក្រុមចុងក្រោយ
បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ប៉ុន្តែការតវ៉ាទាំងឡាយដដែលត្រូវបានបន្តផ្ទុយនៃកូនៗលោកិយ មិនមែនជាការ «តវ៉ា»
ដដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៃកូនៗព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះឡើយ។ ការតវ៉ានោះ
គឺអំពីការព្យាករណ៍ដូចជាការព្យាករណ៍ដដែលមានបន្ទាប់មកនេះ។

«មានឱកាសមួយ ខណៈដែលខ្ញុំនៅទីក្នុងញូវយ៉ក នៅក្នុងរលោយបំប៉ន
ខ្ញុំត្រូវបានហៅឲ្យមើលយើងអគារទាំងឡាយកំពុងកើនឡើង ជានិច្ចជានិច្ច
ឡើងទៅរកមួយ។ អគារទាំងនេះត្រូវបានធានាថាមិននឹងដោយក្នុងនាម
ហើយពួកវាត្រូវបានសាងសង់ឡើង ដើម្បីបំភ្លឺចម្លងមុនមុន
និងអនុវត្តសង្គមរបស់ពួកគេ។ អគារទាំងនេះកាន់តែខ្ពស់ឡើងៗ
ហើយនៅក្នុងនោះ គេបានប្រើសម្ភារៈដដែលមានតម្លៃថ្លៃថ្លៃបំផុត។
អ្នកដដែលជាមុនសង្គមទាំងនេះ មិនបានសួរខ្លួនឯងថា៖
“តើយើងអាចលើកតម្លៃមុនព្រះជាមុនបានយ៉ាងណាដូចជាការបង្កើនបណ្តា?”
ព្រះអម្ចាស់មិនស្មើគ្នានៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេឡើយ។»

ខ្ញុំបានគិតថា៖ «អូ
សូមឲ្យអស់អ្នកដដែលកំពុងនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកសម្រាប់ខ្លួនដូចនេះ
អាចមើលយើងដំណើរប្រព្រឹត្តិការណ៍របស់ខ្លួន ដូចព្រះទ្រង់ទតយើងវាផង!
ពួកគេកំពុងសង់អគារដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន
ប៉ុន្តែក្នុងព្រះនគរនៃព្រះអម្ចាស់គ្រប់គ្រងសកលលោក ការគ្រោងគំនិត
និងការចូលប្រឌិតរបស់ពួកគេពិតៗ ល្អដល់ខ្ពស់យ៉ាងណា!
ពួកគេមិនបានសិក្សាដោយអស់កម្លាំងនៃចិត្ត និងគំនិតទាំងមូល
ថាតើពួកគេអាចលើកតម្លៃមុនព្រះបានយ៉ាងដូចម្តេចទេ។
ពួកគេបានហត់បង់ពីការមើលយើងកាតព្វកិច្ចដ៏ប្លែកនេះរបស់មនុស្ស»។

«នៅពេលអគារខ្ពស់ៗដ៏ស្មើគ្នាទាំងនេះត្រូវបានសាងសង់ឡើង
មុនរបស់វាបានអរសប្បាយដោយមោទនភាពពេញលេញដោយមហិច្ឆតា
ព្រោះពួកគេមានបុរាណសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការបំពេញចិត្តខ្លួនឯង
និងបង្កឲ្យអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនច្បាំងគ្នា។
បុរាណដូចនេះដដែលពួកគេបាននិយាយគ្នាបែបនេះ ត្រូវបានទទួលមកដោយការជឿតយក
ដោយការគាបសង្កត់អ្នកក្រីក្រយ៉ាងសាហាវ។ ពួកគេបានភ័យថា
នៅស្ថានសួគ៌មានកំណត់ត្រានៃប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានរក្សាទុក;

កិច្ចចរាចរណ៍រៀងអយុត្តិធម៌គ្រប់យ៉ាង អំពើបំណែកបញ្ចេញនូវទោសគ្រប់បុរាណ
សុទ្ធជតត្រូវបានកាត់ទុកទុកនូវទោសនោះ។ ពេលវេលាកំពុងមកដល់
ដលៃនៃក្នុងការបំណែកបញ្ចេញនូវទោស និងភាពក្រអឺតក្រអួលរបស់ពួកគេ មនុស្សនឹងឈា
នទៅដល់ចំណុចមួយដលៃព្រះអម្ចាស់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេឆ្កេនកាត់បានឡើយ
ហើយពួកគេនឹងរៀនថា ការអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវមានពូជនៃ។»

«ទិដ្ឋភាពដលៃបន្ទាប់មកមានលក្ខណៈកាត់នៃមុខខ្មៅ
គឺជាសញ្ញាព្រមានអំពីអត្ថិភាពមួយ។ មនុស្សមានមើលទៅអាក្រក់ខ្ពស់
និងដលៃគេតែងតែឆន់នឹងភ្នែក ហើយនិយាយថា៖
«អាក្រក់នេះមានសុភវិភាគពេញលេញ។» ប៉ុន្តែ
អាក្រក់នេះត្រូវបានភ្នែកនៃបង្កើតជាបាតធុរ្យវិធីវិជ្ជាខ្ពស់។ រថយន្តពន្លត់
អត្ថិភាពមិនអាចធុរ្យវិធីវិជ្ជាបានដើម្បីបំប្លែងការបំប្លែងនោះឡើយ។
អ្នកពន្លត់អត្ថិភាពមិនអាចដំណើរការម៉ាស៊ីនទាំងនោះបានទេ។» Testimonies,
volume 9, 12, 13.

បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ភូមាមៗ
និកាយអាដ្យែនទីស្តមានពុទ្ធបរិយាយលាក់បាំងអត្ថបទដូចនេះពីពិភពលោក។
តើធុរ្យវិធីដូចម្តេចបានដលៃថា នេះមិនមែនស្តីអំពីទីក្រុងញូវយ៉ក
និងអាក្រក់យ៉ាងសម្បូរទាំងឡាយ ដលៃរថយន្តពន្លត់អត្ថិភាពមិនអាចបញ្ចូលបំប្លែង
អត្ថិភាពដលៃបានឆាប់នេះបន្តបន្ទាប់នោះបាន?
តើធុរ្យវិធីដូចម្តេចបានដលៃអត្ថបទដូចនេះ ពីសំណេរដលៃនិកាយអាដ្យែនទីស្តអះអាងថា
ត្រូវបានសរសេរដោយពុទ្ធបរិយាយនិមិត្ត មិនត្រូវបានប្រកាសពីលើដំបូលផ្ទះទាំងឡាយ
បន្ទាប់ពីការបំប្លែងមុនដូចនោះ?

ការមកដលៃនៃការប្រែប្រួលទីក្រុងចុងក្រោយ ដលៃសម្ភាសន៍ការមកដលៃនៃ
«ការជជែកដេញដោល» តាមទំនាយ
ក៏កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណការប្រែប្រួលចុងក្រោយរបស់អាដ្យែនទីស្តម្តងដលៃ
ពីព្រោះនោះទើបនោះហើយដលៃពួកគេបានបង្កើតយ៉ាងពេញលេញនូវពាក្យដ៏ច្បាស់លាស់
និងសាមញ្ញរបស់អ្នកដលៃពួកគេសម្ភាសន៍ថាជាពុទ្ធបរិយាយនិមិត្តសម្រាប់សំណេរ។

«សាតាំងគឺ... កំពុងបង្កឱ្យយើងមិនឈប់ឈរនូវអ្វីក្នុងដៃក្នុងយ
ដើម្បីបំប្លែងឱ្យយើងចេញពីសីលធម៌ពិត។
ការបំណែកបញ្ចេញនូវទោសចុងក្រោយបំផុតរបស់សាតាំង
គឺដើម្បីបំប្លែងឱ្យទីបន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះហត់បង់អានុភាពទាំងស្រុង។
“កន្លែងដលៃគុមាននិមិត្ត នោះប្រជាជននិរាស” (សូភាសិត 29:18)។
សាតាំងនឹងប្រើវិធីគុមានដោយលួចកលយ៉ាងប្រសើរ តាមវិធីផ្សេងៗ
និងតាមរយៈក្មេងៗផ្សេងៗ
ដើម្បីប្រើខានដលៃទំនុកចិត្តរបស់ប្រជាជនសំណេររបស់ព្រះ ចំពោះទីបន្ទាល់ពិត។»

«នឹងមានការស្តាប់ខ្ពស់មួយ ត្រូវបានបញ្ជូនឡើងវិញនឹង សក្តិភាព ទាំងឡាយ
ដលៃមានលក្ខណៈសាតាំង។ កិច្ចការរបស់សាតាំងនឹងជាការធុរ្យវិធីជំនឿរបស់ពួកជំនុំ
រំលោភចំពោះសក្តិភាពទាំងនោះរដ្ឋភាពរដ្ឋភាព ដោយហេតុផលនេះ
សាតាំងមិនអាចមានផលរំលោភលាស់ដលៃម៉ូលេ
ដើម្បីបំប្លែងការបំណែកបញ្ចេញនូវទោសរបស់វាចូលមក
ហើយចង់ព្រលឹងទាំងឡាយឱ្យជាប់នៃក្នុងការល្អបំប៉ាន់របស់វា

បុរសិទ្ធិការពារមាន ការស្ថិតិបន្តទៀត និងដំបូន្មានទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ត្រូវបានគេយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់នោះទេ។» Selected Messages, សង្ខេបភាគទី ១, ៤៨។

ការចងក្រងជាប់តាមពាក្យទំនាយទាំងស្រូវសាលី និងសូម្បីអាក្រក់ បានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ជាមួយនឹងការបោះបង្ហាញនូវព្រះវិញ្ញាណនៃពាក្យទំនាយ ដែលបានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃការបោះបង្ហាញនូវព្រះវិញ្ញាណជាបន្តបន្ទាប់មួយ ដែលបានចាប់ផ្តើមប្រឆាំងនឹងព្រះគម្ពីរនៅឆ្នាំ ១៨៦៣។

«យើងក្នុងនាមជាបុរសិទ្ធិការពារ ប្រកាសថា យើងមានសេចក្តីពិតមុនជាងបុរសិទ្ធិការពារទាំងអស់នៃទីក្រុងសាលីនៃដី។ ដូច្នេះ ជីវិត និងអត្តសញ្ញាណរបស់យើងគួរតែសម្របទៅនឹងជំនឿបែបនោះ។ ថ្ងៃនេះនោះកំពុងខិតមកដល់យ៉ាងឆាប់ ដែលពួកសុចរិតនឹងត្រូវចងជាហាច ដូចជាគ្រាប់ធញ្ញញ្ញជាតិដ៏មានតម្លៃ សម្រាប់យុលាន់ស្តី ខណៈដែលពួកអាក្រក់ ដូចជាសូម្បីអាក្រក់ នឹងត្រូវប្រមូលសម្រាប់ភូមិវិសាលនៃថ្ងៃដ៏ធំចុងក្រោយ។ ប៉ុន្តែ ស្រូវសាលី និងសូម្បីអាក្រក់ “លូតលាស់ជាមួយគ្នាជាមួយពួកសុចរិត”។» Testimonies, volume 5, 100.

តើអាជ្ញាធរនៃទីសម្រាប់អាចមើលរំលងអត្ថបទខាងក្រោមនេះបានដូចម្តេច ខណៈដែលវាបញ្ជាក់ដោយគ្រប់គ្នា នូវពលកម្មទាំងនេះដូចជាវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ខ ១ ដល់ ៣ នឹងត្រូវបានសម្រេច?

«ឥឡូវនេះ តើមានពាក្យណាដែលខ្ញុំបានប្រកាសថា ទីក្រុងញូវយ៉កនឹងត្រូវបានបោះបង្ហាញដោយរលកយុសមហិមាមកឬ? ការនេះ ខ្ញុំមិនដែលបាននិយាយឡើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងមើលអត្ថបទនៃកំពុងសាងសង់ឡើងនូវទីនោះ ជាន់លើជាន់ថែមទៀតថា “ឆាកការណ៍ដ៏គួរឱ្យរន្ធត់យ៉ាងណាខ្លះនឹងកើតឡើង នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ក្រុងញូវយ៉ក ដើម្បីបញ្ជូនជននៃដីយ៉ាងសាហាវនោះ! ពេលនោះ ពាក្យនៃកូនៗ វិវរណៈ 18:1-3 នឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេច។” ជំពូកទី៥បំប៉នទាំងមូលនៃសង្ខេបវិវរណៈ គឺជាការព្រមានអំពីអ្វីដែលកំពុងមកលើដីនេះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានទទួលពន្លឺជាពិសេសណាមួយទាក់ទងនឹងអ្វីដែលនឹងមកលើទីក្រុងញូវយ៉កនោះឡើយ មានតែខ្ញុំដឹងថា នៅថ្ងៃមួយ អត្ថបទនៃទីនោះនឹងត្រូវបានបោះទម្លាក់ចុះ ដោយការបង្កើន និងការបំផ្លាស់ប្តូរព្រះចេស្តាបស់ព្រះ។ តាមពន្លឺដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីរីករាយកំពុងមាននៅក្នុងពិភពលោក។ ត្រឹមតែព្រះបន្ទូលមួយពីព្រះអម្ចាស់ ការបោះតម្លៃនៃព្រះចេស្តាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ទ្រង់ ហើយសំណង់ដ៏មហិមាទាំងនេះនឹងដួលរលំ។ ឆាកការណ៍នានានឹងកើតឡើង ដែលភាពគួរឱ្យខ្មាចរបស់វា យើងមិនអាចស្រមៃបានឡើយ»។ Review and Herald, July 5, 1906.

បញ្ហាដែលយើងកំពុងពិនិត្យនូវទីនេះ មិនមែនជា បទគម្ពីរទាំងនេះបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ឬអត់ទេ ពីព្រោះពិតប្រាកដណាស់ ពួកវាបានសម្រេចហើយ ប៉ុន្តែបញ្ហាដែលយើងកំពុងស្រង់រកដើម្បីពិនិត្យ គឺជា «ការជជែកដេញដោល» ដែលនឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលនោះ។ ការជជែកដេញដោលនោះ គឺអំពីវិធីសាស្ត្រដែលត្រឹមត្រូវ ឬមិនត្រឹមត្រូវ។ ពួកជំនុំអាជ្ញាធរនៃទីសាលីបានចាប់ផ្តើមការបដិសេ

ធុរ្យាប្រធានបងប្អូននៃការបកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ William Miller នៅឆ្នាំ ១៨៦៣ ហើយពួកគេបានរីកចម្រើនដល់ចំណុចមួយឡើងៗនេះ៖

ដដែលអ្នកមិនអាចទិញសៀវភៅសិក្សាព្រះគម្ពីរមួយដដែលសរសេរដោយទេវតាអានុភូតនៃទីស
ដដែលមិនគួរមានទេវតាប្រែស្តេចតែប៉ុន្មានប៉ុន្មាននឹងរៀនកាតូលិកគាំទ្រជាហូរហែទេ។
ចាប់ពីឆ្នាំ ១៨៦៣ ដល់ឆ្នាំ ២០០១ ហើយរហូតដល់សព្វថ្ងៃនៃដេងដេវីធីសាស្ត្រដែលដើ
មឡើយគួរមានតំណាងដោយធុរ្យាប្រធានការបកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ William Miller
គួរមានដាក់មួយឡើង ដើម្បីយកវិធីសាស្ត្ររបស់រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក
និងប្រកួតស្តេចតែប៉ុន្មានប៉ុន្មាននឹងរៀនកាតូលិក។ «ការជជែកដេញដោល» ខាងទំនាយ
ដដែលមានចាប់ផ្តើមនៅពេលវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ខ ១ ដល់ ៣ មានសម្រេច នោះ
គឺអំពីវិធីសាស្ត្រពិត ឬក្នុងក្រុមហ៊ុន។

យើងនឹងបន្តការពិចារណារបស់យើងអំពី «ការជជែកដេញដោល» នៃពួកមុកប្រាំពីរ
នៃព្រះគម្ពីរអសោយ ក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

“យើងគួរដឹងដោយខ្លួនឯងថា អ្វីជាអ្វីដែលបង្កកើតឲ្យមានគ្រីស្ទសាសនា
អ្វីជាសច្ចៈគ្រីស្ទ អ្វីជាជំនឿដែលយើងមានទទួល ហើយអ្វីជាប្អូនធុរ្យាប្រធានព្រះគម្ពីរ
—ក្នុងប្រធានដែលមានបុរាណមកដល់យើងពីអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។” The 1888
Materials, 403.